తండ్రియా? తనయుడా?

శ్రీమతి సాకల చంద్రకాంతామణిగారు

"ఏమండీ! అవధాన్లుగారూ!"

"ఏమిటండీ! శాస్త్రుల్లుగారూ!"

"మీ మనవడి మాటండీ. యిందాక తెల్లారగట్ల మన సుబ్బావధాన్లుగారు స్నానం చేసి వస్తూంటే వొకమాల గుంట యెదురు పడిందట. దాంతో ఆయనకి కోపంవచ్చి దానిమీదరా యొకటి విసిరారట. ఆముండ వేషమే వేసిందో, నిజంగానో, నేలబడి తెలివి తప్పిపోయిందట మీ వీధిగుమ్మంలోనుంచోని చూస్తూన్న మీ రామం ఆపాళంగా యింట్లోనుండి చెంబులో నీళ్లుతెచ్చి దాని మొహమ్మీద చల్లి తెలివివచ్చాక రెక్కపట్టుకు తీసుకెళ్లి దానింటిదాకా దిగబెట్టి వచ్చాట్ట. సుబ్బావధాన్లుగారిదంతా చూచి దంగైపోయి అట్టే నిలుచుండిపోయారట. యీమాట నా చెవినిపడిందే నాకు కోపం ఆగలేక పెద్దవారు మీతో చెప్తే మంచిదని ఆపాళంగా పరుగెత్తుకొచ్చా. అవధాన్లుగారూ! ఆ మాలముండ అలాపడిపోతే శుద్ధశ్రోత్రియులం మనం ముట్టమనివుందీ. ఆఖరు కది చస్తేమాత్రం మన కెందుకండీ? అంటరానివాళ్లని మనం కళ్లతోనైనా చూడొచ్చా!"

"ఆ! ఆ! యెంతపని చేశాడండీ! అబ్బ! యీకాలం వెధవలు మనమాట వినరండీ! అయ్యో! అయ్యో! నాపేరు చెరప పుట్టాడం డీతడు."

"చిన్నవాడు తెలియకచేసినట్టుంది. మీరు మందలించండి. యికమీదనైనా యిల్లాంటి పనులు చెయ్యకుండావుంటాడు. శెలవు."

2

"ఒరే! రామం! తెల్లారగట్ల మాలగుంటని ముట్టుకున్నావట. నిజమేనా?"

"అవునండీ తాతగారూ! పాపం సుబ్బావధాన్లుగారు కొట్టినదెబ్బ కది మూర్ఛపోయింది అదిచూచి నాకు జాలివేసి ముఖముమీద నీళ్లుచల్లి తెలివివచ్చిన తరువాత యింటిదాకా దిగబెట్టివచ్చాను. మీరు కోపం చేస్తారేమోనని వెంటనే స్నానంచేసే వచ్చానండీ!"

"ఓరీ వెధవా! యెంతపని చేశావురా! మాలకుంకని ముట్టుకోమనివుందీ? అది మూర్ఛవచ్చి పడితేనే? ఆయుష్షు లేక చస్తేనేం? బ్రాహ్మణవెధవ్వి నువ్వు ముట్టుకుంటావా!"

"తాతగారూ! మనవంటి మానవజన్మమెత్తిందే మన కళ్లెదుట బాధపడుతూవుంటే చూచి వూరుకోమంటారా! పరులకి సాయం చెయ్యడమే పరమధర్మం కదండీ!"

"ఓహో! గుడ్డొచ్చి పిల్లనెక్కిరించిందట. నాకు నీతులు బోధిస్తున్నావు. ఆ యింగిలీసు నేర్చుకున్నవాళ్లకి మంచిబుద్ధు

తెలావుంటాయి? యిదిగో చెప్తున్నా విను. యికమీద యిలాంటి వేషాలు నాదగ్గర పనికిరావు. వెళ్లు మళ్లా స్నానంచేసిరా. పరోపకారమంట. నీమొఖం. నా బ్రాహ్మణ్యం మంటగలపడానికి పుట్టావు"

౩

"ఏమండోయ్! అవధాన్లుగారూ! శుద్ధ శ్రోత్రియులై యుండి యిల్లా వూరుకుంటున్నారేమండీ?"

"ఏమిటండీ శాస్త్రిల్లుగారూ! మళ్లీ మా రామంగారి మీదేనా? అబ్బబ్బ! రోజూ వీరి గొడవలు ఆలకించలేక ఆ వెధవని చీవాట్లు పెట్టలేక చచ్చిపోతున్నానండీ. యేవయిందేవిటి?"

"యింకే వుందండీ! వాణ్ని మీరు వదలిపెట్టేనా వుండాలి లేకుంటే మీరైనా కుటుంబంతో కులంలోనుండి వేరుపడాలి"

"ఆ! ఆ! అంతపనీ! యేం జరిగిందండీ? యీవెధవ శనిగ్రహం మళ్లీ నా కెక్కడ దాపురించాడండీ?"

"వూళ్లో అంతా కలరాగావుందని తెలుసునా! మాలగూడెంలోకూడా కలరా హెచ్చుగావుందట మీ అబ్బాయి ఆ గూడెంలోదూరి, ఆ మాల వెధవలకందరికీ చాకిరీచేస్తున్నాట్టండీ! యిప్పుడైనా మీరు కళ్లుతెరిచి వాణ్ణి వదలిపెట్టడమో, మరే కులంలోంచి వేరుపడ్డమో ఆలోచించుకోండి. బ్రాహ్మణసంఘం యింకిలాంటి పనికి వోర్చదు. ఏదో తెగదెంపులు చెయ్యండి యేదో యీ అగ్రహారానికి మీరే పెద్దలుగదా అని యింతకాలం వోర్చింది సంఘం. ఇకమీద వోర్చదు. పోయివస్తా. శెలవు."

౪

"కొంప మునిగింది. రాజూ! యిదిగో! చూడు యింకమీద ఆ వెధవమొహం చూడను. వాడింట్లో కాలుపెట్టడితే నా యింట్లో యింక వుండడానికి వీల్లేదని చెప్పేశెయ్యి"

"ఏంచేశాడు నాన్నా!"

"ఏంచేశాడా! కడుపు చెడపుట్టినందుకు వంశాన్ని వుద్ధరించాడు. యింక వాడికీ నాకూ సమ్మంధంలేదు. పొమ్మను వాణ్ణి. వాడు నా మనవడు కాదనుకుంటా లేకపోతే చచ్చాడనుకుంటా అంతే."

"అసలు జరిగిందేంటో చెప్పు నాన్నా!"

"జరిగిందేవిటా? యేవీలేదు వాడి శ్రాద్ధం. శుద్ధమైన బ్రాహ్మణవంశంలో పుట్టి మాలముండల్ని ముట్టుకుంటాడూ? మొన్న వొక మాలగుంట క్రిందపడితే యీవెధవ వెళ్లి దానిమీద నీళ్లుజల్లి దాన్ని పట్టుకోనింటిదాకా దిగబెట్టివచ్చాట్ట. నిన్నొకమాల కుంక చెర్లోపడితే యీగాడిద చెర్లోదిగి వాణ్ణి తీశాట్ట. ఇప్పుడు వూళ్లో కలరాగుందా? మాలగూడెంలోదూరి యీవెధవ ఆ మాల వెధవలికి చాకిరీచేస్తున్నాట్ట. చూశావా? వీడి పన్లు. ఇల్లాంటివి చెయ్యొద్దని మొన్నిసార్లు నేను చెప్పడా వినలేదు కదా! తిరిగీ నాకే నీతులు చెప్పబోతాడు.

నిన్నగాక మొన్న బుట్టిన వెధవ కింత గర్వమా? చిన్నతనంలోనే తలచెడ్డావు కదా అని నిన్నూ నీ కొడుకునీ తెచ్చి దగ్గరపెట్టుకొని యింత వాణ్ణి చేసినందుకు ఆఖరికీ వెధవ నాకు తెచ్చిపెట్టిన పేరిదా! ఇంతకీ ఆ యింగిలీసు చదువే కొంప ముంచింది. అప్పుడే కులంపోయే చదువది, యిది వొద్దు, వేదం చదివించవే అంటే వినకుండా నీ నగలన్నీ అమ్మి చెప్పించావీ మాయచదువు. చదివించినందుకు తగిన శాస్తిచేశాడులే. పెద్దవాణ్ణి నామాట విననందుకు అనుభవించు. ఇక వాడు నాయింట్లో వుంటానికి వీల్లేదు. ఇందాక శాస్త్రిల్లుగారు వచ్చి నామీద యెగిరివెళ్లాడు. వీణ్ణి వెళ్లగొట్టకపోతే నన్నుకూడా కులంలోంచి తీసేస్తారట. చూశావా! నీ కొడుకు చేసిన వుద్ధరింపు. ఇక వాడు నాకవసరంలేదు. పొమ్మను యిష్టంవుంటే నువ్వుకూడా ఆ వెధవతో కలిసిపో! మీ అమ్మతోపాటు నువ్వుకూడా చచ్చావనుకుంటా. లేదా! వాడిమాట తలపెట్టక నాదగ్గర పడుండు. వాడు లేడనుకో కులంకంటే కొడుకెచ్చా? ముందు వాణ్ణి పొమ్మను. వాడి మొహంచూడ్డం నాకిష్టం లేదు. లేకుంటే నేనే చెప్పిందును."

Ж

"బాబూ! యింతసేపూ యేంచేస్తున్నావు?"

"మాలగూడెంలోనుంచి స్నానంచేసి యిప్పుడే వచ్చానమ్మా!"

"అదేమిట్రా! మాలగూడెంలో కెందుకురా?"

"అమ్మా! కలరా వూరిలో చాలా తీవ్రంగావుంది. అందులో మాలగూడెంలో స్థితి తెల్పలేనమ్మా! పాపం వాళ్లకి చూచే వాళ్లు లేరు. మందు లిచ్చేవాళ్లులేరు. వైద్యశాలలోకూడా వాళ్లకి ప్రవేశం లేదమ్మా! పాపం దినానికి ముగ్గురు నలుగురు చచ్చిపోతున్నారు మాలగూడెంలో. వాళ్లకి మందులిచ్చి సేవచెయ్యడానికి "హరిజనసేవాసంఘం" అని ఒక సంఘం స్థాపితమయింది. అందులో నావంటి యువకులంతాచేరి మాలవాళ్లకు సాయం చేస్తూంటే డాక్టరుపరీక్ష చదివిన నేను చూస్తూ వూరుకుండేదెట్లమ్మా?"

"అదికాదు నాయనా! మీతాతగారి మనస్సుబట్టి మనం నడుచుకోవాలికదూ? నీ చిన్నతనంలోనే మీనాన్నగారుపోతే తెచ్చి ప్రేమతోపెంచి పెద్దచేశారుకదా! అల్లాంటి తాతగారిని ధిక్కరించి తిరగడం నీకు మంచిది కాదని చెప్తున్నా."

"అయ్యో! అమ్మా! నీవుకూడా యిట్లా అంటావేమిటమ్మా? నిజమే తాతగారి ఋణం ఈ జన్మలో తీర్చుకోలేనుగాని అమ్మా! ఒకసారి ఈదేశమాతవైపుచూడు. తనబిడ్డలే ఒకరిలోఒకరు జాతిభేదంపెట్టుకొని ఆపదకాలంలో ఒకరికొకరు సహాయపడక తోడిమానవుల్ని కష్టపెడుతుంటే, తనబిడ్డల దుఃఖస్థితిచూడలేక కారుస్తూన్న కన్నీరు

చూడమ్మా! భారతమాత సుపుత్రుడు గాంధీమహాత్ముడీ హరిజనుల నాదరించుమని చేయు బోధనలువింటూ చీమునెత్తురుగల యేభారతీయుడు హరిజనులకష్టములను చూస్తూ సహింపగలడమ్మా! ఈ గాంధీయుగంలో హరిజనులగురించి ప్రబోధింపబడుచున్న యీదినములలో మనకండ్లయెదుట మనసోదరులు కష్టపడుతూంటే చూచి వూరుకుండేదెట్లమ్మా! తాతగారింత ముసలివారైనా, యింతఅనుభవజ్ఞులైనా, యీవిషయంలో మూఢత్వం చూపించడం నేను సహించలేనమ్మా!"

"తండ్రీ! నీమాటలన్నీ నిజమే కాని బాబూ! నాకు కష్టంగావున్నా చెప్పక వీలులేదు. తాతగారు, యీరోజునుండి నిన్నింట్లో వుండద్దన్నారు బాబూ! రామం! మీ నాన్నగారు లేకపోయినా, నిన్నుచూచి నా దుఃఖాన్నిమ్రింగాను, యిప్పుడు నిన్నేవదులుకో వలసివచ్చింది. ఇదిగో నాదగ్గరున్న సొమ్ము ఏ ధర్మంకోసం నువ్వు తల్లిని విడవ్వలిసివచ్చిందో, ఆ ధర్మదేవతే నిన్ను కాపాడుతుంది. నాయనా యింక వెళ్లు. దైవాన్ని నమ్ముకో. న్యాయాన్ని వదలిపెట్టక."

"అమ్మా! తాతగార యిష్టప్రకారం యిదిగో యిప్పుడీ యిల్లువదలిపెడ్తా నీవు మాత్రం తాతగారిని కనిపెట్టుకొనివుండు. వృద్ధులయియున్న తాతగార్ని నీ వీ సమయంలో వదలిపెట్టడం మంచిదికాదు. అమ్మా! అమ్మా! యేడవకు. అబ్బ! నీవు యేడుస్తూంటే, వెళ్లడానికి నాకు కాళ్లురావడంలేదమ్మా! అమ్మా! చూడు. హరిజనసేవకోసం నీపుత్రుణ్ణి అర్పిస్తున్నానని సంతోషపడక ఇట్లా విచారపడతావేమమ్మా! యీ శుభసమయంలో నీ పుత్రుణ్ణి ఆశీర్వదించి పంపు, నీశుభాశీర్వాదమే నన్నెప్పుడూ కాపాడుతుంది."

౬

"నాన్నా! నాన్నా! నేను. నీరాజుని. మాట్లాడవేం నాన్నా! ఒక్కసారి కళ్లెత్తి చూడు. అయ్యో! నాకేందారి? నాన్నా! చెప్పు యిప్పుడైనా నీ మనుమణ్ని ఒక్కసారి పిలిపించమంటావా?"

"ఛీ . వ...ద్దు...ఆ...వె ..ధ...వ మొ ..ఖం...చూ . డ ..ను."

"యేమండీ శాస్త్రులుగారూ! అవధాన్లగారి కెలాగుందండీ?"

"ఓహో! చయనులుగారా? దయచేయండి. అవధాన్లుగారికా? పాపం కలరా తగిలినమనిషి బ్రదకడం కష్టంగదండీ? అందులో వృద్ధులు యిప్పుడో, యింకో గడియకో అన్నట్టుంది."

"అమ్మా! రా జూ .."

"ఏంనాన్నా! ఇదిగో యిక్కడేవున్నా."

"ఒక్క...ఒట్టు ..వేస్తావా? ..నేను .. చెప్పి .నట్లు ..చేస్తావా?"

"వేస్తానాన్నా! యేమికావాలె? యిదిగో నాకొడుకుమీదుగా చెప్తున్నా. నీవు చెప్పినట్లు నా ప్రాణాలిచ్చైనా వేస్తా."

"అమ్మా ...ప్రాణంపోతుంది ..నే... చచ్చింతర్వాత....శ్రీరామాన్ని....పిలవక ...యిన్ అబ్బా....బ్రాహ్మణులచే తే .. నాకు...కర్మ ..జరిపించు.. నా.. వంశ ....గౌరవాన్ని....కాపాడి.. నీతండ్రి ... రుణం ...తీర్చు . చెప్పు . .అలా చేస్తా వా ?"

"అలాగేనాన్నా! అయ్యో! యిప్పు డైనా నీపంతంతీరలేదా ?"

"అ ..బ్బ. ...అదిగో.....మళ్లీ....ఆ మాట...యెత్తొద్దు...చెప్పు...నేచెప్పినట్లు ...చేస్తావా?"

"చేస్తానాన్నా!"

"నా...రా...య...ణ...నా...రా_'

"దింపండి. దింపండి ప్రాణాలుపోతు న్నాయి."

"నాన్నా! నాన్నా! నన్ను వదలిపోతు న్నావా! నాకు దిక్కెవరునాన్నా!"

"అమ్మగారూ అమ్మగారూ!"

"యెవ్రరావాడు?"

"నేను మాలగోపినండి"

"ఛీ! దూరంగా పో వెధవా! నీకిక్కడ పనేవిట్రా?"

"లేదు బాబుగారూ! ఆ రాజమ్మగోరి కొడుకు రామంబాబుగోరికండి కలరాతగి-"

"ఆ! ఆ! నా రామనికీ? నాతండ్రికీ? యెక్కడున్నాడు?"

"అమ్మా! యిందాకే ప్రాణాలుపోయా యండి."

"హా! రామం! బాబూ! బాబూ! అయ్యో! యింకెక్కడరామం? యేడీ నా బాబు? పదచూస్తాను"

"ఆ! ఆ! రాజమ్మా! యిదిగో చూడు ఆరామాన్ని చూడ్డానికి వెళ్లావంటె యీ అవధాన్లుగారిని యిట్టే వదలిపెట్టి చక్కా పోతాం. ఆఖరికి మీనాన్న నీచేత యేవని ప్రమాణంచేయించాడో జ్ఞాపకంవుందా? చూస్కో?"

"అమ్మగారూ! పాపం బాబుగోరు ఆఖరి దాకా అమ్మా! అమ్మా! అని పిలుస్తూనే వుండారండీ పానాలుపోయేముందు అమ్మ నాకు ముద్దుపెట్టుకున్నాక కాల్చమని చెప్పారండీ. రోగం అవుపడ్డగంటకే పానాలు పోయాయండి."

"వెళ్లురా వెధవా! రాజమ్మా! యెల్లాగు కులంపోయిన వాడి జోక్యం నీకెందుకూ, మీనాన్న సంగతి చూడు."

"ఒక్క సారి మాబాబునుచూస్తా. తండ్రీ రక్షించు రక్షించు."

"వీల్లేదు. అల్లా వెళ్లావంటే మేమంతా యిప్పుడే లేచిపోతాం, రండోయి చయ నులూ."

పాపం తండ్రియా! తనయుడా?